

[Kofod-Svendsen]

at det netop sker ud fra det miljøspekt, som jeg nævnte for et øjeblik siden.

Jeg mener således, at der er mange spændende tanker i denne rapport, men der er også stadig behov for en nøgtern, vurderende analyse af måden, vi skal styre byggeudviklingen på.

Pia Kjærsgaard (FP):

Forespørgslen fra SF, som vi i dag behandler, drejer sig jo om, hvilke boligpolitiske overvejelser og initiativer den boligpolitiske hvidbog giver anledning til. Når man har læst hvidbogen, som stort set er som alle de andre hvidbøger, må Fremskridtspartiet i hvert fald håbe, at ministeren ikke har nogen hensigter om at efterkomme alle de krav, der stilles op. Det skyldes jo bl.a., at de, der har lavet rapporten, stort set er dem, der har gavn af et stigende støttet boligbyggeri. Det er LO, det er Boligselskabernes Landsforening, det er Lejernes Landsorganisation, Det kooperative Fællesforbund, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Byggefagenes kooperative Landssammenslutning, alt sammen organisationer, som lever af et stort almennyttigt, støttet boligbyggeri.

Det er klart, at med den nedgang, der har været i det almennyttige boligbyggeri i de seneste år, skal de nu ud at fortælle, hvor stort et behov der er opstået som følge af, at man for en gangs skyld er begyndt at føre en nogenlunde fornuftig politik på dette område.

Fremskridtspartiet har den mening, at de tilskud, der skal gives til de mennesker, der skal bo boliger, skal gives direkte til menneskene og ikke til de sten, boligerne er bygget af. Det er her, der er den store forskel imellem vores synspunkter og så stort set resten af salens. Man må jo sige, at synspunkterne er meget sammenfaldende med, hvad alle disse organisationer ønsker.

I forordet til bogen skriver man, at boligforholdene er afgørende for menneskets trivsel og velfærd. Deri er Fremskridtspartiet helt enig. Men hvordan skal man løse det problem? Deri er vi så uenige. For når nu boligforholdene er så vigtige for menneskets trivsel og velfærd, så skulle man jo tilrettelægge en boligpolitik, som gjorde, at folk fik mulighed for at bo på den måde, som de ger-

ne selv vil, og det er faktisk det modsatte, denne rapport giver udtryk for.

Der findes helt klare beviser for, at folk rent faktisk ønsker at eje deres egen bolig. Alligevel bruger man skattepolitikken til at beskære folks muligheder for at få opfyldt dette ønske. Det er ikke første gang, vi har diskuteret det her i Folketinget, men det viser sig hver evig eneste gang, at SF, Socialdemokratiet og såmænd også regeringspartierne stort set er enige om, at når samfundskonomen vakler, så skal boligejerne have en højere skattebyrde.

På den måde tvinger man flere og flere mennesker over i det støttede byggeri, og på den baggrund er det ikke svært at opstille et eller andet tænkt behov. Det er symptomhjælp. Fremskridtspartiet vil fjerne årsagerne. Vi vil stille byggeriet frit, og vi vil have, at folks ønsker skal være bestemmende for, hvad der skal bygges. Og når det er markedsmekanismen, der bestemmer, vil det helt klart blive sådan, for så vil der ikke blive bygget mere, end der er behov for, eller mere, end der kan afsættes.

Vi vil fjerne den monopolstilling, som de almennyttige selskaber har haft. Vi har inden for den seneste tid set de skandaler, der har været på det område. Vi har set, hvor meget dyrere deres byggeri er, oven i købet selskabene imellem, og det kan kun ske på grund af de enorme statsstøtteordninger til den almennyttige sektor. Så er anskaffelsesværdien af byggeriet nogenlunde ligegyldig. Den væltes over på lejerne på den ene side og staten på den anden side, og hvis lejerne så alligevel klarer det, så gør de det igennem boligsikringsreglerne.

Det er den spiral, Fremskridtspartiet vil have vi skal ud af. Vi vil have, at alle skal kunne bygge udlejningsboliger på samme vilkår og derefter udleje dem på frie vilkår. Det betyder ikke, at vi ikke erkender, at der er en del mennesker, der ikke vil komme til at betale en eller anden markedsleje, som vil være for høj i forhold til deres indtægter. Det betyder kun, at vi vil bruge en anden mekanisme til at give dem boligstøtte. Vi vil vurdere den enkelte families behov, nemlig dens indtægter, antallet af børn osv., og så vil vi give konkret støtte i det enkelte tilfælde til den enkelte familie.

Man siger i rapporten bl.a., at ejerboligerne er blevet stærkt fremtrængende både på